

๗

หน้าขาด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการศึกษาอยู่ในกองแรกรับและสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจฯ กลาง 4 แห่ง คือ บ้านเมตตา บ้านกรุณา บ้านมุทิตา และบ้านปรานี ซึ่งในการเลือกกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยในการเลือกมีรายละเอียดดังนี้

1 คัดเลือกเยาวชนจากหน่วยงานแรกรับและสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 4 แห่งของสถานพินิจฯ กลางซึ่งแต่ละแห่งมีขอบข่ายหน้าที่ดังต่อไปนี้

1.1 กองแรกรับ (บ้านเมตตา) ซึ่งเป็นหน่วยงานเพื่อรองรับเฉพาะเด็กและเยาวชนชายที่ต้องหาคดีอาญาเป็นครั้งแรก และอยู่ระหว่างสอบสวนและดำเนินคดีชั้นศาลเพื่อรอคำตัดสินจากศาล ซึ่งพนักงานสอบสวนจะนำส่งไว้ที่บ้านเมตตาเพื่อทำการวิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับความประพฤติและบุคลิกลักษณะของเด็กและเยาวชนในความควบคุมเป็นรายบุคคล และจะดำเนินการอบรมวิชาสามัญและวิชาชีพเบื้องต้น เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างโลหะ เป็นต้น รวมทั้งมีการอบรมด้านจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชนระหว่างการควบคุมด้วย โดยระยะเวลาที่เด็กอยู่ในบ้านเมตตานี้เป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือน ซึ่งปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนชายอยู่ในความควบคุมของบ้านเมตตาประมาณ 1,000 คน

1.2 สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนรุ่นใหญ่ (บ้านกรุณา) เป็นหน่วยงานที่ทำการฝึกและอบรมเยาวชนชายอายุตั้งแต่ 15-18 ปี ที่ได้รับคำตัดสินจากศาลเรียบร้อยแล้ว ซึ่งศาลมีคำสั่งให้รับการศึกษาเพื่อแก้ไขความประพฤติ มีการสอนวิชาสามัญและฝึกวิชาชีพต่างๆ เช่น ช่างไม้ ช่างตัดผม ช่างโลหะ ช่างเครื่องยนต์ และวิชาเกษตรกรรม เป็นต้น รวมทั้งการอบรมจริยศึกษา พลศึกษา เพื่อแก้ไขความประพฤติของเด็กและเยาวชน โดยระยะเวลาที่เด็กอยู่ในบ้านกรุณาคือตั้งแต่ได้รับคำตัดสินจากศาลจนถึงกำหนดตามที่ศาลพิจารณาโทษของแต่ละคน ปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนชายอยู่ในความควบคุมประมาณ 900-1,000 คน

1.3 สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนรุ่นเล็ก (บ้านมุทิตา) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับบ้านกรุณา เพียงแต่เด็กและเยาวชนในความควบคุมของบ้านมุทิตาเป็นเด็กและเยาวชนชาย อายุระหว่าง 7-14 ปี ซึ่งปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนอยู่ในความควบคุมของบ้านมุทิตาประมาณ 300 คน

1.4 สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง (บ้านปรานี) เป็นหน่วยงานที่เป็นทั้งสถานแรกรับและสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง ซึ่งศาลมีคำสั่งให้รับการศึกษา อบรม มีการสอนวิชาสามัญและการอบรมวิชาชีพต่างๆ เช่น ช่างตัดเย็บ ช่างฝีมือ และช่างศิลป์ เป็นต้น เช่นเดียวกับกองแรกรับและสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายทั้ง 3 แห่ง ซึ่งปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนในความควบคุมประมาณ 200 คน

2 ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จะต้องเป็นเยาวชนที่อยู่ในกองแรกรับและสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 4 แห่ง ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางในระยะ เวลาไม่เกิน 3 เดือน และต้องเคยดูรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีเชิงสืบสวน ได้แก่ รายการ ตามล่าหาความจริง และ/หรือ รายการเบาะแส และ/หรือ รายการเจาะคดีค้างมาแล้ว เนื่องจากผู้ วิจัยต้องการศึกษาถึงการเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีเชิงสืบสวนดังกล่าวของ เยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางผิดกฎหมายก่อนหน้าที่พวกเขาจะเข้ามาอยู่ในสถาน ฝึกและอบรมฯ ซึ่งในกรณีนี้ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของสถานฝึกและอบรมฯว่า เมื่อเยาวชนได้เข้ามาอยู่ในสถานฝึกและอบรมฯ แล้ว พวกเขาจะได้รับการฝึกอบรมและทำ กิจกรรมต่างๆมากมาย และหากอยู่เป็นเวลานานเข้าก็อาจทำให้จดจำข้อมูลต่างๆ ก่อนหน้าที่จะ เข้ามาได้ไม่ชัดเจนนัก

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้จะต้องเป็นเด็กและเยาวชนทั้งชายและหญิง ที่ กระทำผิดกฎหมายและอยู่ในความควบคุมของกองแรกรับและสถานฝึกและอบรมเด็กและ เยาวชนทั้ง 4 แห่ง ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง โดยความผิดที่กระทำจะ ต้องเป็นคดีที่อยู่ในฐานความผิดต่างๆดังนี้

ความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่

- ลักทรัพย์	- พยายามลักทรัพย์
- ชิงทรัพย์	- พยายามชิงทรัพย์
- ชิงทรัพย์	- พยายามชิงทรัพย์
- ปล้นทรัพย์	- พยายามปล้นทรัพย์
- ครอบครองทรัพย์	- ยักยอกทรัพย์
- ฉ้อโกงทรัพย์	- ทำให้เสียทรัพย์
- รับของโจร	- บุกรุก

ความคิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ได้แก่

- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	- พยายามฆ่าผู้อื่น
- ทำร้ายร่างกาย	- พยายามทำร้ายร่างกาย

ความคิดเกี่ยวกับเพศ ได้แก่

- กระท่อนาจาร	- ข่มขืนกระทำชำเรา
- พยายามข่มขืนกระทำชำเรา	- โทรมหญิง
- พยายามทำผิดเกี่ยวกับเพศ	

ความคิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง ได้แก่

- อั้งยี่ ช่งโจว.

ความคิดอื่นๆ ได้แก่

- ปลอมแปลงเอกสาร เงินตรา ควงตราบ	- ค้ายาเสพติด และสารระเหย
- อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด	- กักขังหน่วงเหนี่ยว

2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทั้งหมด 40 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วงอายุ ในสัดส่วน 50 : 50 และแบ่งตามเพศในสัดส่วน 50 : 50 เช่นกัน มี รายละเอียดต่อไปนี้

<u>กลุ่มตัวอย่างเพศชาย</u>	: ช่วงอายุ 7-14 ปี	จำนวน 10 คน
	: ช่วงอายุ 15-18 ปี	จำนวน 10 คน
<u>กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง</u>	: ช่วงอายุ 7-14 ปี	จำนวน 10 คน
	: ช่วงอายุ 15-18 ปี	จำนวน 10 คน

2.4 ผู้วิจัยขอให้เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานทั้ง 4 แห่ง ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง คัดเลือกกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขต่างๆข้างต้นออกมาก่อนผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากจากกลุ่มประชากรที่เจ้าหน้าที่คัดเลือกมาให้ตามเงื่อนไขข้อ 2.3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ที่เป็นคำถามแบบ Non-structured interview guidelines แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวและภูมิหลังทางครอบครัว

- เพศ, อายุ, การศึกษาของตนเอง, การศึกษาของบิดามารดา
- รายได้ของครอบครัว, อาชีพของบิดามารดา,
- สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
- ลักษณะครอบครัวและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

<u>ส่วนที่ 2</u>	ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสังคมกรรม
<u>ส่วนที่ 3</u>	ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับรายการ โทรทัศน์
<u>ส่วนที่ 4</u>	ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับรายการ โทรทัศน์ประเภทสารคดี เชิงสืบสวน

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการทดสอบเครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์โดยวิธีต่างๆดังนี้

1. นำคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์นี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาเป็นผู้ตรวจสอบเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์และเสนอแนะข้อแก้ไข ได้แก่ นายแพทย์นรวิรุฬห์ พุ่มจันทร์ จิตแพทย์ประจำศูนย์สุขภาพจิตแบบโรงพยาบาลกลางวัน โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา

2. นำคำถามที่ได้แก้ไขแล้วมาทดสอบกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจากสถานแรกรับจังหวัดสมุทรปราการซึ่งตั้งอยู่ใกล้เคียงกับบ้านมูทิตา จำนวนเด็กและเยาวชนที่ใช้ทดสอบเครื่องมือทั้งหมด 4 คน ตามจำนวนและสัดส่วน ดังนี้

- เพศชาย ช่วงอายุ 7-18 ปี จำนวน 2 คน

- เพศหญิง ช่วงอายุ 7-18 ปี จำนวน 2 คน

3. เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเครื่องมือแล้วก็นำปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆที่พบมาทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ณ วันที่เก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้สำรวจจำนวนเด็กและเยาวชนชายที่อยู่ในความควบคุมของทั้ง 4 บ้าน คือ บ้านเมตตา บ้านกรุณา บ้านมูทิตา และบ้านปราณี มีรายละเอียดดังนี้

บ้านเมตตา	เด็กและเยาวชนชาย	จำนวน	968 คน
บ้านกรุณา	เยาวชนชาย	จำนวน	987 คน
บ้านมูทิตา	เด็กและเยาวชนชาย	จำนวน	289 คน
บ้านปราณี	เด็กและเยาวชนหญิง	จำนวน	216 คน

๒

หน้าขาด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เด็กและเยาวชนหญิงจำนวนทั้งหมด 10 คน ประกอบด้วย

เด็กหญิงอายุ 14 ปี	จำนวน	1	คน
เยาวชนหญิงอายุ 15 ปี	จำนวน	2	คน
เยาวชนหญิงอายุ 16 ปี	จำนวน	1	คน
เยาวชนหญิงอายุ 17 ปี	จำนวน	5	คน
เยาวชนหญิงอายุ 18 ปี	จำนวน	1	คน

จากนั้นผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่าง และทำการจดบันทึกระหว่างการสัมภาษณ์เนื่องจากทางหน่วยงานต้นสังกัด คือ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กระทรวงยุติธรรม ไม่อนุญาตให้มีการบันทึกเทปเสียงของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคม จนถึงปลายเดือนธันวาคม 2540 ซึ่งในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนผู้วิจัยใช้เวลาโดยประมาณคนละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนในกองแรกรับและสถานฝึกและอบรมทั้ง 4 แห่ง ของสถานพินิจฯ กลาง จำนวน 40 คน นำวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ข้อมูลจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ประจำสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 4 แห่ง ของสถานพินิจฯ กลาง และข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของรายการตามล่าหาความจริง รายการเบาะแส และรายการเจาะคดีดัง มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพภูมิหลังทางครอบครัวของเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน
2. วิเคราะห์กระบวนการสังคมกรรมโดยแบ่งตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู สภาพแวดล้อมในครอบครัว ชุมชนที่อยู่อาศัยและกลุ่มเพื่อน
3. วิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของรายการโทรทัศน์ที่มีการออกอากาศในรายการตามล่าหาความจริง รายการเบาะแส และรายการเจาะคดีดัง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 - 2540

4. วิเคราะห์การเปิดรับและแรงจูงใจในการเปิดรับรายการโทรทัศน์ทั่วไปของเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

5. วิเคราะห์การเปิดรับและแรงจูงใจในการเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีเชิงสืบสวนของเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย